

ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ 22/ΙΙ/1976

Στό Παγκόσμιο χώρο ή παλιά Ισορροπία δυνάμεων πού άντανανκλου-
σε τήν άλληλοσυσχέτιση ΗΠΑ-ΕΣΣΔ μεταβάλλεται. 'Η Κίνα καί μετά
τόν θάνατο τοῦ Μάο συνεχίζει νά διεκδικεῖ ὅλο καί μεγαλύτερο με-
ρίδιο στήν Παγκόσμια Ισορροπία τῶν ὑπερδυνάμεων. 'Η ΕΣΣΔ στή βά-
σει τῆς παγκόσμιας στρατηγικῆς της συχνά ἔρχεται δέ αντίθεση μέ
τά λαϊκά κινήματα ὅταν ἔρχονται σέ σύγκρουση μέ τά διεθνή της συμ-
φέροντα. 'Η Εὐρώπη παραμένει δέσμια καί δέν μπόρεσε νά ξεφύγει ἀ-
πό τόν έναγναλισμό τῶν ΗΠΑ ἄν καί στή Νότια Εὐρώπη τά Λαϊκά Κινή-
ματα ἀναβαίνουν. Οἱ πετρελαιοπαραγωγικές χῶρες ἀπειλοῦν τίς ἀνα-
πτυγμένες βιομηχανικές χῶρες διεκδικώντας μεγαλύτερο μερίδιο στήν
παγκόσμια κατανομή πλούτου. Τά 'Ενικοαπελευθερωτικά κινήματα τοῦ
Γ' Κόσμου προσπαθοῦν νά χαράξουν μέ ἐπιτυχία ἕνα δικό τους τρόπο
παρουσίας πέρα ἀπό τά παραδοσιακά πρότυπα καί παγκόσμια κέντρα
ἀποφάσεων.

Οἱ ΗΠΑ ἀκολουθοῦν ἐλαστικότερη, ἀλλά παράλληλα ἀποφασιστικώ-
τερη μεθοδολογία γιά παγκόσμια κυριαρχία μαζί μέ τά ὑποκαταστήμα-
τα τῆς MOBIL-OIL, δημιουργώντας καί ὑποκαταστήματα 'Αμερικάνικης
κηδεμονίας, Βραζιλία-'Ιράν-'Ισραήλ-Τουρκία.

'Η Τουρκία πετυχαίνοντας ἰδιαίτερα ὀφέλη ἀπό τόν ρόλο-χωροφύ-
λακα πού τῆς ἀνατίθεται πραγματοποιεῖ ἐπεκτατική Πολιτική στήν
Κύπρο καί τό Αἴγαῖο.

'Η 'Ελλάδα δεμένη μέ τόν παγκόσμιο ἱμπεριαλισμό (NATO-EOK),
καί πρωταρχικά μέ τίς Η.Π.Α., προσπαθεῖ νά πετύχῃ τήν οἰκονομική
της ἀνάπτυξη καί νά διασφαλίσῃ τήν 'Εθνική ἀκεραιότητα, ἀκριβῶς
μέσα ἀπό τοὺς συνασπισμούς καί μηχανισμούς ἐκείνους πού ἀκριβῶς
θεσμοθετοῦν τήν ὑποτέλεια καί ὑπονομεύουν τήν 'Εθνική της ἀκεραιό-
τητα.

Στόν έσωτερικό τομέα ή Κυβέρνηση σκληραίνει όλοένα καί περισσότερο τή στάση της, άπόδειξη άδυναμίας νά αντιμετώπισει τά λαϊκά αίτήματα, μέ μία σειρά αντιδραστικά νομοθετήματα καί ανάλογη μεθοδολογία στήν πράξη όπως τό Σύνταγμα, ό νόμος 330, τό ίδιώνυμο καί τελευταία τό νομοσχέδιο γιά τίς έκπολίσεις. Έπαναφέρει σέ μόνιμη αντιλαϊκή σύσπαση τό προσωπείο τής νεοδημοκρατικής Κυβέρνησης. Καί δείχνει γιά μία ακόμη φορά τήν πίστη τής Δεξιᾶς παντοῦ καί πάντα, νά άντι μετωπίζει τά λαϊκά προβλήματα μέ περισσότερη πίεση καί άστυνομικά μέτρα.

Ό ρόλος τής 'Αντιπολίτευσης μέσα καί έξω από τήν Βουλή δείχνεται κατώτερος τών περιστάσεων άφοῦ ώρισμένα κόμματα τής άντιπολίτευσης διαφεύσανε τίς προσδοκίες τοῦ λαοῦ καί συμπλεύσανε σέ καίρια πολιτικά καί 'Εθνικά θέματα μέ τήν Κυβέρνηση. "Ετσι ή Πρόταση τών ΙΟ σημείων τοῦ Προέδρου σ. 'Ανδρέα Παπανδρέου, έρχεται σέ μία κρίσιμη φάση γιά τό "Εθνος τό Λαό, μέ σκοπό τήν αντιμετώπιση τής άντεθνικής καί αντιλαϊκής Κυβερνητικής πολιτικής.

"Ας μήν ξεχνᾶμε τό μόνιμο αίτημα τοῦ λαοῦ γιά ένότητα. "Αλλωστε ό συσχετισμός δυνάμεων σέ μία τέτοια "συμμαχία" δέν μπορεῖ, παρά νά έξελιχθεῖ φυσιολογικά σέ όφελος τών προοδευτικών Κομμάτων καί ιδιαίτερα τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Μπαίνει γι' αυτό ιδιαίτερο χρέος νά κυττάζουμε καλλίτερα τίς έσωτερικές μας άδυναμίες καί νά δραστηριοποιηθοῦμε (στό έπακρο), γιαντί ένα δυνατό καί όργανωμένο ΠΑ.ΣΟ.Κ., βοηθάει τήν ένότητα δράσης τής 'Αντιπολίτευσης καί τό σπουδαιότερο εῖναι έγγύηση- μία καί ό στόχος δέν μπορεῖ νᾶναι ή 'Ενότητα γιά τήν 'Ενότητα, - αλλά γιά τό σωστό προσανατολισμό τοῦ μπλόκ, δυνάμεων

τῆς ἀντιπολίτευσης, ἄν βέβαια οἱ ἴδιες ἀντιπολιτευτικές δυνάμεις ἀνταποκριθοῦν στήν πρόταση.

Εἶναι ἀπαραίτητο νά δοῦμε πλέον μέσα ἀπό τήν προοπτική πού δώσαμε πρὸ πάνω τῇ θέσῃ τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. στή σημερινή Ἑλληνική πραγματικότητα, τῇ δόμῃ καὶ τῇ λειτουργίᾳ του.

Ἡ μεταπολίτευση στίς 24' Ιούλη πού ἔγινε μέ τόν τρόπο πού ξέρουμε, βρῆκε τρίς πολιτικές δυνάμεις τοῦ τόπου ἀποδιοργανωμένες καὶ τρίς ἀντιστασιακές δυνάμεις νά συζητοῦν τήν περίφημη "Ἐνότητα." Ἡ μὴ ὕπαρξη ἐνὸς ἐνιαίου ἀντιστασιακοῦ φορέα πού θά μετέτρεπε τήν καθολική ἀντίθεση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ σέ ἐνεργητική ἀντίσταση καὶ ἀντιπαράθεση μέ τή Χούντα, εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τὸ συμβιβασμὸ πού ἔγινε, μέ τήν παράδοση τῆς ἐξουσίας στίς συντηρητικές δυνάμεις τῆς χώρας, πρᾶγμα πού ὑποβοηθήθηκε μέ τή συμμετοχή στήν Κυβέρνηση "Ἐθνικῆς ἐνότητας" καὶ στελεχῶν ἀπὸ τῇ μετέπειτα ΕΚ-ΝΔ.

Ἡ δημιουργία τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἦρθε νά καλύψει τήν ἀνυπαρξία στὸν προοδευτικὸ χῶρο τοῦ μεγάλου ἐκείνου φορέα πού θά ἔδινε μιὰ σίγουρη προοπτική σέ ὅλα τὰ καταπιεζόμενα στρώματα τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, τοῦ φορέα ἐκείνου πού θά ὀδηγοῦσε στήν κοινωνική ἀλλαγὴ καὶ στήν κατάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὸν μὴ προνομιοῦχο Ἕλληνα.

Στὸν τρίτο χρόνο λειτουργίας του τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταξιώθηκε στὸν Ἑλληνικὸ λαό. Ἡ παρουσία του εἶναι αἰσθητὴ σ' ὅλα τὰ ἐπεπεδα τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

Ἡ ἐκλογικὴ μας δύναμη ἀνεβαίνει μέρα μέ τῇ μέρα, ἐνῶ ἀντιθετα ἡ ὀργανωμένη μας δύναμη παραμένει στάσιμη.

Κατὰ τήν γνώμη μας αὐτὸ ὀφείλεται σέ δύο λόγους βασικά. Στὴν ἔλλειψη μιᾶς σωστῆς λειτουργίας τοῦ κινήματος ἀφ' ἐνός καὶ

στήν πολιτική παράδοση καί καθυστέρηση τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας ἀφ' ἑτέρου, ἀποτέλεσμα τῆς οἰκονομικῆς, πολιτικῆς καί κύρια ἰδεολογικῆς καταπίεσης καί ἐλέγχου τοῦ λαοῦ (Ἑκκλησία, Ἑκπαίδευση, μέσα ἐνημέρωσης, Ἀστυνόμευση κ.λ.π.). Τό 54% δέν ἐξηγεῖται μόνο μέ τό "Καραμανλῆς ἦ Τάνις", ἀντανανταῖ ἀπό μιᾶ ἀποψη καί τήν Ἑλληνική Κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα, σέ συνδιασμό μέ τίς περιστάσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καί τίς συνθήκες κάτω ἀπό τίς ὁποῖες ὁδηγήθηκε ἡ χώρα στίς ἐκλογές.

Ἡ πολιτική ζωή στήν Ἑλλάδα ποτέ δέν ἦταν παραδοσιακά ὁμαλᾶ κοινοβουλευτική, πάντα ἦταν αὐταρχική μέ διαλύματα δικτατορίας. Αὐτό πρέπει νά μᾶς προβληματίσει γιά νά συλλάβουμε σωστά τό ὀργανωτικό μας σχῆμα πού πρέπει νά εἶναι εὐέλικτο καί νά ἀναπροσαρμόζεται εὐκόλα στίς γρήγορα μεταβαλλόμενες πολιτικές συνθήκες.

Τό κίνημά μας πέρα ἀπ' τό στρατηγικό του στόχο πού εἶναι ὁ σοσιαλιστικός μετασχηματισμός τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, πρέπει νά καταχτάει καθημερινά ταχτικές νίκες.

Κάτι τέτοιο ὅμως προϋποθέτει ἐσωτερική ἐνότητα, σταθερότητα, γραμμές-δομές λειτουργίας καί δυνάμεις ἀξιόμαχες καί ἱκανές, ἐπιδιώξεις πού περνᾶνε πρωταρχικά μέσα ἀπό τήν ὁμοιογένεια καί σύνθεση τῆς ὀργανωτικῆς πολιτικῆς τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., ἀποβλέποντας στήν ὁλική ἐξέλιξη-ὀλοκλήρωση τοῦ κινήματος σ' ὅλους τοὺς τομεῖς καί χώρους.

Αὐτά ὅταν μπαίνουν σᾶν στόχοι, καταχτιῶνται σίγουρα στά πλαίσια μιᾶς ἀγωνιστικῆς πορείας, ἀρκεῖ νά τά βλέπουμε καί νά τά ἀντιμετωπίζουμε σέ σύνδεση μέ τά προβλήματα πού ἀπό τό ἓνα μέρος δέσονται μέ τήν δομή καί τή λειτουργία τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. καί ἀπό τό ἄλλο μέρος μέ τή σύνδεση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέ τίς πλατιές λαϊκές μάζες.

Δοσμένης τῆς ἀνομοιογένειας τῶν στρωμάτων πού περικλείονται στό ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἦταν μοιραῖο νά μορφοποιηθοῦν διαφορετικές ἰδεολογικοπολιτικές πραχτικές. Στό σημεῖο αὐτό οἱ λαθεμένες ἰδέες καί ἐνέργειες, ὅταν μάλιστα πολλαπλασιάζονται εἶναι τραύματα γιά τό κίνημα καί θά πρέπει κάποτε νά τίς ἀντιμετωπίσουμε σοβαρά καί μέ συνέπεια στά πλαίσια μιᾶς Πασοκικῆς κινητοποίησης πού θά μπολιάσει τά μέλη μέ ἐκείνη τήν ἀπαραίτητη ταξική συνείδηση, ὥστε νά μετεξελιχθοῦν στήν ἀντίστοιχη πολιτική σοσιαλιστική δύναμη.

Στή δέχρονη πορεία μας, μποροῦμε ν' ἀναφέρουμε τίς παρακάτω κατευθύνσεις πού ἔχουν φανερωθεῖ στό ΠΑΣΟΚ. α) 'Ο παλααιοκομματισμός, β) ὁ εἰσοδισμός (τριτοσχισμός), γ) ὁ ψευδοεπαναστατικός ἀριστερισμός. Οἱ κατευθύνσεις αὐτές πού χαρακτηρίζονται ἀπό μικροπολιτική-ὑποκειμενισμό- δογματισμό-σεχταρισμό καί συχνά βερμπαλισμό, προκαλοῦν ἀντιθέσεις εἴτε κύριες εἴτε δευτερεύουσες πού μετατρέπονται μερικές φορές σέ κυρίαρχες καί ἀνταγωνιστικές.

"Όλα αὐτά ὑπονομεύουν τήν ἐξέλιξη καί τήν ἐνότητα στό ΠΑΣΟΚ γιατί προκαλοῦν ἐκφυλισμό, ἀδράνεια, κατακερματίζουν καί ἐγκλωβίζουν δυναμικό καί ἀκόμα δροῦν διαλυτικά καί διαβρωτικά στό χῶρο.

Στό ΠΑΣΟΚ ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό δουλειά θεωρητική σέγουρα. Χρειαζόμαστε θεωρητικούς ὅμως πού νά ἀναλύουν ἐπιστημονικά τά τωρινά προβλήματα καί συνθήκες τοῦ χώρου μέ τή Μαρξιστική μέθοδο. Θέλουμε διανόηση μέ μυαλό κριτικό, πού νά παίρνει μέρος στήν πραχτική δουλειά, νά γενικεύει, νά ἐπεξεργάζεται καί νά συστηματοποιεῖ θεωρητικά στό φῶς τοῦ Μαρξισμού, τήν πείρα τῆς

χώρας μας και την Παγκόσμια.

Στά δύο χρόνια παρουσίας του ΠΑΣΟΚ διαπιστώνουμε ακόμα σε γενικές γραμμές.

1) "Αν και η γενική πολιτική γραμμή του Κινήματος είναι σωστή, συχνά ύστεροῦμε σε θεωρητικές αναλύσεις, περιοριζόμενοι σε τρέχουσες πολιτικές αναλύσεις και ακόμα μᾶς λείπουν εξειδικευμένες-ἐμπεριστατωμένες αναλύσεις-θέσεις και λύσεις σε συγκεκριμένα ειδικά ζητήματα.

2) Ἡ καθοδήγηση ὑστέρησε σ' ἐπίπεδο συγκεκριμένων οδηγιῶν πού θά βοηθοῦσε τή βάση και τίς μᾶζες νά μποῦν σε δράση γιά συγκεκριμένες κατακτήσεις. Παραπέρα ἡ καθοδήγηση τῶν διαφόρων τομέων δέν συνδέθηκε σωστά μέ τή βάση ἔτσι ὥστε νά παίρνει τήν πεῖρα της και τίς ἀπόψεις της γιά συγκεκριμένους τομεῖς δουλειᾶς, νά τίς ἐπεξεργάζεται νά τίς γενικεύει και νά τίς συστηματοποιεῖ σε πρόγραμμα δουλειᾶς. Ἡ γραμμή καθοδήγησης ἀπέναντι στή βάση και τίς μᾶζες εἶναι σωστή μόνο ὅταν ἱστορικά αὐτές πεῖθονται γιά τήν ὀρθότητά της μέ τήν ἴδια τους τήν πεῖρα.

3) Οἱ Τ.Ο. ὑπολειπτοῦν μέ σχεδόν μόνιμη ποσοτική στασιμότητα και τό ποιοτικό ἐπίπεδο ἀναβαίνει μέ ἀργό ρυθμό. Οἱ διαφορές πού δημιουργοῦνται δέν λύνονται μέ δημιουργικό διάλογο και σωστή καθοδήγηση και γίνονται ἀνταγωνιστικές, ἐπειδή συνήθως λείπει τό πολιτικό σκεπτικό και ἡ μαρξιστική ἀνάλυση τῆς συγκεκριμένης κάθε φορά πραγματικότητας.

Οἱ γυνῶμες παίρνουν ἕνα ὑποκειμενικό και φιλελευθερίστικο χαραχτήρα πού γίνονται ἡ "ἄποψη γιά τήν ἄποψη".

Λείπει ἡ πολιτική προετοιμασία στίς περισσότερες Συνελεύσεις. Δέν ἀναλύονται οἱ δυσκολίες στίς ἀποφάσεις πού παίρνονται και ἔτσι ἡ ὑλοποίησή τους γίνεται δύσκολη. Παραπέρα ἡ κριτική και

ή αὐτοκριτική γίνονται αὐθόρμητα καί ὄχι σάν μέθοδος γιά τή σοσιαλιστική διαπαιδαγώγηση τῶν μελῶν μας, σάν ξεπέρασμα τῶν δυσκολιῶν καί σάν κομματική συσπείρωση καί αὐξηση τῆς συντροφικότητας.

Δέν ἔχουμε στό κίνημα ἱκανό ἀριθμό στελεχῶν μέ μιᾶ Πασοικὴ συνείδηση καί μαρξιστική κατάρτιση πού θά δράσουν καθοδηγητικά, καί ἂν ἔχουμε δέν ἀξιοποιοῦνται σωστά.

Ἐπίσης μᾶς λείπει ἡ κεντρικὴ πολιτικὴ καθοδήγηση καί ὁ προγραμματισμός.

4) Πρὶν μερικoὺς μῆνες μέ ἀνακοινώσεις τοῦ σ.Προέδρου καί τῆς Ε.Γ. ἔγινε σαφές σέ ὅλους μας ὅτι τὸ κίνημα ἀντιμετώπιζε διάφορες ἄμεσες δυσκολίες καί προβλήματα καίρια πού θά σημάδευαν τὸ μέλλον τοῦ ΠΑΣΟΚ καί πού ἡ σωστὴ ἀντιμετώπισή τους θά ἦταν ἡ ἀπαρχὴ μιᾶς νέας ὀργανωτικῆς πορείας ἔχοντας σάν βάση τὰ λάθη τῆς ἀπειρίας τοῦ παρελθόντος. Ἡ κατάσταση αὐτὴ σχετιζόταν καί μέ τὴ λειτουργία μιᾶς Τροτσικιστικῆς φράξιᾶς μέσα στό κίνημα καί μέ τὴν ὑπαρξη ὀρισμένων πού ἤθελαν τίς Τ.Ο. ἐκλογικοὺς μηχανισμούς, πρᾶγμα πού ἐρχόταν σέ ἀντίθεση μέ τὸν Μαρξιστικὸ προσανατολισμὸ τοῦ κινήματος καί μέ τὴν ἔλλειψη ἐνδιαμέσων καθοδηγητικῶν ὀργάνων πού θά ἐξασφάλιζαν τὴν ἀνοδική καί καθοδηγητικὴ λειτουργικότητα τοῦ κινήματος. Ἀποτέλεσμα δέ ὅλων αὐτῶν ἦταν ἡ ἐσωστρέφεια τῶν Τ.Ο. καί ἡ ἔλλειψη μαζικότητας.

Τὰ μέτρα πού πάρθηκαν γιά τὴν ἀντιμετώπιση τῆς κατάστασης αὐτῆς ἦταν.

α) ὁ ὀρισμὸς ΠΝΕ γιά τὴν μαζικοποίηση τῶν Τ.Ο. καί τὴν ἐπιτάχυνση τῶν διαδικασιῶν πού θά ὀδηγοῦσαν στὶς περιφερειακὲς συνδιασκέψεις, τὴν Πανελλαδικὴ καί τὸ Πανελλήνιο Συνέδριο.

Όσον αφορά τις διαγραφές, ήταν μία πολιτική επιλογή παρά το γεγονός ότι δεν ακολουθήθη η σωστή διαδικασία της Πολιτικής αντιπαράθεσης. Άλλα το πρόβλημα δέ λύθηκε στη βάση του και δεν αμφισβαστούν ότι τα μέλη μας ακόμα δεν έχουν σαφείς πολιτικο-δεολογικές θέσεις, ώστε να μπορούν κάθε στιγμή να κάνουν πολιτική αντιπαράθεση απέναντι σε άρρωστες ιδέες και ενέργειες.

β) Οι διορισμοί των ΠΝΕ έγιναν αποδεκτοί απ' όλους παρά τις αντιρρήσεις που υπήρχαν. Έγινε πιστευτό τότε πως ξεκινούσαμε μία νέα οργανωτική φάση έχοντας την πείρα του παρελθόντος και την σχετική δομή που θα εξασφάλιζε την αμφίδρομη σύνδεση του κινήματος που θα είχε σαν αποτέλεσμα την μαζικοποίηση.

Τό έργο κάθε ΠΝΕ θα κριθεί βέβαια ξεχωριστά. Ή ΠΝΕ Β₃ προσπάθησε ν' ανταποκριθῇ στις απαιτήσεις του ρόλου της. Θα πρέπει εδώ να αναφέρουμε ότι οι σχέσεις ΠΝΕ-Κεντρικών Όργάνων δεν είναι ικανοποιητικές. Νομίζουμε ότι η δυναμική των ΠΝΕ χωρίς πληροφόρηση και σωστή λειτουργική σχέση με τα ανώτερα όργανα οδηγεί μαθηματικά σε καταστάσεις αὐτονόμησης ἢ ἐκφυλισμοῦ. Ὁ φόβος μας αὐτός, σύντροφοι, μάς οδηγεί μέ ὅλη τή συναίσθηση τῆς εὐθύνης πού μάς διακατέχει νά ἐπισημάνουμε τήν κατάσταση καί νά προτείνουμε συγκεκριμένες λύσεις γιά νά λειτουργήσουμε σωστότερα.

Ὁ θεσμός τῶν ΠΝΕ διανύει ἤδη μερικούς μήνες λειτουργίας. Χρόνος ἀρκετός γιά νά βγάλουμε μερικά συμπεράσματα πάνω στήν προσφορά καί ἀποτελεσματικότητα, τοῦ ἔργου τους.

Γιά ἕνα κίνημα σοσιαλιστικό μαζικό-ἐθνικοαπελευθερωτικό, χρειάζεται πρίν ἀπ' ὅλα ἡ σωστή διάρθρωση, τό σωστό δέσιμο τῆς βάσης μέ τήν ἡγεσία. Καί ἡ ΠΝΕ ἀποτελοῦν τήν σπονδυλική στήλη σέ μία τέτοια θεώρηση. Ὁ μέχρι τώρα ἀπολογισμός πρέπει νά ναι

θετικός.

Στήν πράξη φάνηκαν οί δύο κίνδυνοι στή λειτουργία τους.

1) 'Η διάθεση αὐτοσχεδιασμοῦ σέ τοπικό ἐπίπεδο μέ ἔλλειψη μακρόπνοης στρατηγικῆς στήν πορεία τῶν προβλημάτων καί γεγονότων.

2) 'Η προσμονή ἢ καί ἡ ἀπαίτηση λύσεων σέ ἐπί μέρους λεπτομερειακά θέματα ἀπό τά Κεντρικά "Όργανα καί γραφεῖα. Γι' αὐτό πιά πολύ μέ βάση τήν πείρα τῆς ΠΝΕ Β₃ προτείνουμε.

Α) Νά ἐφαρμοσθῇ τό Καταστατικό στό θέμα τῆς λειτουργίας τῆς Κ.Ε. (μεταβατικές διατάξεις).

Β) Τά Κεντρικά "Όργανα καί Γραφεῖα πρέπει ν' ἀσχολοῦνται κύρια μέ προβλήματα στρατηγικῆς σέ πανελλήνιο χῶρο, ἡ δέ ἐπί μέρους μεθόδευση νά ἀφήνεται στίς ΠΝΕ. Πρέπει δέ ν' ἀποφεύγωνται οί ἀπ' εὐθείας ἐπαφές καί ἐντολές Κεντρικῶν Γραφείων μέ Τ.Ο. ἢ μέλη, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ΠΝΕ- πρᾶγμα πού συμβαίνει ἐπανελλημένα-καί πρᾶγμα πού ἐπιφέρει ἐκτός τῶν ἄλλων μείωση τοῦ κύρους τῶν ΠΝΕ στήν "εὐαίσθητη" περιοχή τῆς Ἀθήνας. 'Η πληροφόρηση καί ἡ ἐνημέρωση θά πρέπει νά γίνεται στή πλαίσια τῆς Ὁργανωτικῆς δομῆς καί λειτουργίας τοῦ Κινήματος ("Όργανο πρὸς Ὁργανο) καί ὄχι περιστασιακά.

Βέβαια γνωρίζουμε ὅτι τά προβλήματα τοῦ χώρου τῆς Ἀθήνας εἶναι πολλές φορές κοινά καί δέν μποροῦν νά διαιρεθοῦν σύμφωνα μέ τήν γεωγραφική κατανομή τῶν ΠΝΕ. Γι' αὐτό ἀναγκάζονται τά Κεντρικά γραφεῖα νά ἀσχολοῦνται μερικές φορές μέ μικρολεπτομέρειες, μακριά ἀπό τήν κύρια ἐπιτελική τους λειτουργία.

Θά μπορούσε νά ξεπεραστῇ τό πρόβλημα μέ τήν δημιουργία ἐνός κοινοῦ συντονιστικοῦ γραφείου Ἀττικῆς τῶν ΠΝΕ πού θά ἀσχολεῖται μέ θέματα τῶν ΠΝΕ πού ἀφοροῦν τόν χῶρο τῆς Ἀθήνας, ἀλλά

./.

ξεπερνούν την γεωγραφική κατανομή των ΠΝΕ.

Γ) Νά θεσμοθετηθούν τακτές συσκέψεις των υπευθύνων τομέων (π.χ. 'Οργανωτικοῦ κ.λ.π.) των ΠΝΕ 'Αθήνας μέ τά ἀντίστοιχα Γραφεῖα, γιά ἀλληλοενημέρωση καί πληροφόρηση.

Δ) Νά ἀπασχολήσῃ σοβαρά τό Κίνημα ἡ ἐξεύρεση μιᾶς σωστής λειτουργικῆς σχέσης 'Οργάνων Κινήματος καί Κοινοβουλευτικῆς 'Ομάδας.

Στό σημεῖο αὐτό πρέπει νά ἀναφέρουμε ὅτι οἱ σχέσεις κοινοβουλευτικῆς ὁμάδας καί ὑπολοίπου κινήματος δέν εἶναι ἱκανοποιητικές. Ὑπάρχουν μάλιστα περιπτώσεις βουλευτῶν πού ἀντιστρατεύτηκαν εὐθέως τήν ὀργάνωση τοῦ κινήματος, ἢ ἀντίστροφα δέν ἔφεραν οὔτε ἓνα ἄτομο στήν ὀργάνωση ἀπό τοὺς πολλοὺς ἐκλογικοὺς φίλους πού ἔχουν.

Πρέπει ὅπωςδήποτε μέ τή συμμετοχή των βουλευτῶν σέ περισσότερες κοινές συναντήσεις μέ ὄργανα τοῦ κινήματος νά ἀμβλυνθεῖ ἡ ἐντύπωση καί κατάσταση πού ὑπάρχει.

Οἱ σκέψεις αὐτές γίνονται μέ τήν ἐπιθυμία νά ἀποτελέσουν ἀφετηρία γιά μιὰ πιά δημιουργική σχέση Τ.Ο.-ΠΝΕ-Κεντρικῶν 'Οργάνων. Γιά σωστότερη μεθόδευση στήν οἰκοδόμηση τοῦ μεγάλου σοσιαλιστικοῦ Κινήματος πού γίνεται κάθε μέρα πράξη στήν χώρα μας μέ τήν δημιουργική στόχευση τοῦ σ.Προέδρου 'Ανδρέα Παπανδρέου.

Μέ συντροφικούς χαιρετισμούς